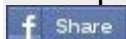

[Povećaj veličinu slova](#)[Vrati na prvobitnu veličinu slova](#)[Samnji veličinu slova](#)[šampaj](#)[Pošalji prijatelju](#)

NAŠI VOJNICI U MISIJI 06. 12. 2013. 11:20 >> 14:47 16

Na 60 stepeni čuvaju Avganistance

Avganistan je surova zemlja i negostoljubiva prema strancima, ali su crnogorski vojnici u ISAF misiji prevazišli sve teškoće i ispunili dužnosti koje su stavljenje pred njih, kazao je član Sedmog kontingenta, komandant eskadrile helikopterske jedinice major Dražen Vlahović.

Pripadnici VII kontingenta

On je u razgovoru za Portal RTCG objasnio koje zadatke su naši momci u Avganistanu izvršivali, izazove sa kojima su se susretali, odnose sa lokalnim stanovništvom i kolegama i zašto se prijavio za sedmomjesečno služenje u toj zemlji.

„U prethodnim kontingentima koji su išli u ISAF misiju nije učestvovao nijedan pilot, te sam kao komandant eskadrile smatrao za izazov i dužnost da se, prije svih ostalih pilota, prijavim. Takođe, privukla me i mogućnost profesionalnog usavršavanja, rad u NATO komandi i implementiranje znanja u sklopu NATO i evroatlanskih integracija“, objašnjava Vlahović.

Porodica najveća podrška

On je kazao da mu je podrška porodice bila posebno značajna, zbog čega je lakše donio odluku o putu u Avganistan.

„Bez podrške porodice teško da bi se bilo koji vojnik opredijelio na tako nešto. Naravno, morao sam da im objasnim zbog čega želim da idem, to nije bilo ubjeđivanje, već obrazlaganje ispravnosti odluke. Oni nijesu ni u jednom trenutku doveli u pitanje moju

odluku i njenu ispravnost, a sve do danas, posebno tokom boravka u Avganistanu, sam imao podršku koja je jako puno značila. Ne samo meni, već sve nas u 7. kontingentu su podržali djeca, supružnici, roditelji...“, rekao je Vlahović.

Uslovi u bazi su, za Avganistan, veoma dobri. Vojnici mogu da koriste teretanu, kantine, kupuju u prodavnicama, ili surfuju internetom u slobodnom vremenu. Međutim i tu postoje razlike, na primjer, dok su naši vojnici bili relativno komotno smješteni, američke trupe su spavale u šatorima.

Iskusni pilot je kazao da su pretpostavljeni obezbijedili savremena sredstva komunikacije kako bi naši vojnici i u dalekom Avganistanu mogli da razgovaraju s najmilijima u Crnoj Gori.

„Izbjegavali smo da to bude prečesto, kako se ne bi navikli, te bi nam eventualni prekid komunikacije teško pao“, objasnio je Vlahović.

Teška obuka

„Naravno, od dužnosti koju smo obavljali zavisila je i obuka, pa i ona koja se odžavala u Hrvatskoj i Poljskoj. Te pripreme su nam veoma koristile za ono što smo radili, bez njih ne bi bilo moguće da adekvatno obavljamo dužnost. Naravno, nikada ne možete biti 100 odsto pripremljeni, već je najbolji učitelj teren“, smatra Vlahović.

Major je rekao da su pripreme za odlazak u ISAF misiju bile duge i teške, a akcenat je bio na psihofizičkoj obuci, zdravstvenim pripremanjima kao što je vakcinacija zbog brojnih bolesti na koje Evropljani nijesu otporni, upoznavanju sa opremom, naoružanjem i specifičnim motornim vozilima koja koriste koalicione snage u Avganistanu.

Pješčana oluja: Avganistan nije gostoljubiva zemlja

Major Vlahović je svoje dužnosti obavljao u združeno-operativnom centru, gdje su se donosile odluke za izvršavanje svih zadataka u Komandi „Sjever“.

„Od 27 članova kontingenta, nas četvorica smo obavljali dužnosti u štabu u regionalnoj komandi 'Sjever' i bili smo, preko svojih pretpostavljenih, potčinjeni komandantu regionalne komande Jorgu Volmeru. Moja uloga je bila u združeno-operativnom centru, gdje se nalazilo 40 pripadnika iz 12 nacija, koji su donosili odluke za izvršavanje svih zadataka. Ja sam konkretno radio na distribuiranju i arhiviranju naređenja“, objasnio je Vlahović.

"Drugi svijet"

Kako je kazao, Avganistan je „drugi svijet“ za Evropljane, na čije se surove uslove nije lako navići.

„Mi iz naše, koliko god male, ali najljepše države na svijetu, odlazimo tamo i ne možemo da nađemo sličnost ni u mentalitetu, ni u pejzažu, te doživljavamo nešto sasvim novo. Uprkos pripremama sve je drugačije, egzotični mirisi i boje. Naravno, crnogorski vojnici su se brzo prilagodili čak i na tako surove uslove, gdje temperature dostižu do 60 stepeni na suncu“, rekao je Vlahović.

Komandant eskadrile, ipak, kaže da se zbog niske vlažnosti vazduha vrućine vjerovatno lakše podnose, nego u Podgorici.

Detaljne pripreme pred patrolu

Pripadnici 7. kontingenta su prvi vojnici Crne Gore koji su išli u patrole van zidova baze, te je njima „borba“ s avganistanskom klimom pala najteže.

Naime, nakon gašenja baze u Pol-e-Komriju, gdje su prethodni kontingenti obavljali svoje dužnosti isključivo unutar kompleksa, uloga naših vojnika se mijenja. Pretpostavljeni su donijeli odluku da vojnici Crne Gore počnu da rade na spoljašnjem obezbjeđenju baze u Mazar-e-Šarifu na sjeveru Avganistana.

Na muci se poznaju junaci

„Naši vojnici su patrolirali u krugu od 25 km oko baze, takozvanoj 'Plavoj kutiji'. U početku smo to radili sa kolegama iz Hrvatske, pa dok se vojnici nijesu uveli u posao išli smo u mješovitim sastavima, da bi obišli reon i upoznali se s bitnim tačkama. Međutim, vrlo brzo su naši momci počeli sami da obavljaju patrole“, istakao je Vlahović.

On smatra da je njihov doprinos ogroman za misiju i ugled Vojske Crne Gore.

„Nije lako patrolirati na vrelom avganistanskom suncu, ispod 25-35 kilograma opreme u usijanim vozilima, od kojih neka nijesu ni klimatizovana. Ponekad bi van baze provodili i do 12 sati, bilo je slučajeva kada se na teren izlazilo i po dva puta dnevno, što je fizički jako zamorno“, objašnjava Vlahović.

On kaže da, iako je sjever Avganistana bezbjedan, indirektna opasnost uvijek postoji.

„Nikada naš vojnici nije mogao da bude opušten. Svako napuštanje baze je podrazumijevalo opsežne psihofizičke pripreme, kao i u pogledu opreme. Veliki doprinos je dao komandant kontingenta, kao i komandiri da sve bude kako treba“, smatra Vlahović.

Naši vojnici su brzo postali omiljeni među mještanima

Mještani: Od zaziranja do prijateljstva

Pošto su crnogorski vojnici prvi put bili na terenu, bilo je potrebno steći povjerenje stanovništva.

„U tome nam je u početku odmagala i konzervativnost mještana. Međutim, ubrzo su se upoznali s nama i razbili predrasude. To prije svega je zasluga naših vojnika na terenu koji su predstavljali našu zemlju na najbolji način, davali donacije, poklone i nesebično se družili s mještanima“, ističe Vlahović.

On objašnjava da je na taj način „pripremljen teren“ za buduće kontigente, jer su naši momci ostavili pozitivan trag.

„Na primjer, njemački vojnici su malo krući na terenu. Oni su jako profesionalni, ali balkanski mentalitet je takav da su naši vojnici znali da podijele lokalnom stanovništvu vodu i hranu koju su za sebe ponijeli na teren, zbog čega smo mi i Hrvati bili omiljeni među lokalnim stanovništvom“, priča Vlahović.

Pored toga, Ministarstvo odbrane je doniralo vodotoranj jednom selu blizini baze, što je od velike pomoći za mještane, jer u Avganistanu veliki broj sela još uvijek nema struju i stalne izvore vode.

Vojnici Crne Gore su u patrolama van baze znali da borave i po 12 sati

Braća po oružju

Međutim, naši vojnici nijesu bili u dobrim odnosima samo sa mještanima, već i kolegama iz drugih zemalja.

Odnosi s ostalim vojnicima u bazi su bili jako dobri, profesionalni, a vremenom su postali i zaista prijateljski. Naš mentalitet je specifičan u pozitivnom smislu, te se lako uklapamo u nove sredine i upoznajemo ljude“, rekao je Vlahović.

Kako kaže, crnogorski vojnici su bili posebno bliski sa kolegama „iz komšiluka“.

„Istakao bih dobre odnose sa kolegama iz zemalja bivše SFRJ, Bosancima i Hrvatima, gdje smo uvijek pomagali jedni drugima i prvi priskakali u pomoć kada zatreba, bilo riječju ili djelom“, istakao je Vlahović.

Mala Crna Gora daje veliki doprinos

On smatra da je učešće u mirovnim misija pravi način za promociju naše zemlje.

„Mislim da je to, na vratima ulaska u NATO i E,U najbolji način da damo do znanja da i mi kao mala nacija možemo da pružimo veliki doprinos. Naša vojska je čak davne 1897. otišla prvi put u mirovnu misiju (na Kipar), te smatram da, ako smo tada prepoznali interes, to treba da učinimo i danas“, kazao je Vlahović.

On je objasnio da je misija korisna i za avganistanski narod, kome je veoma potrebna pomoć.

ISAF misija koristi Avganistancima

„Mijenja se svijest tog naroda. Sada većina njih koalicione snage smatra prijateljskim, jer one doniraju i pomažu u edukaciji i mnogim drugim oblastima, ne samo na bojnopolju. Naravno, ima loših momaka koji ne primjećuju to, ili ne žele da primjete“, precizira naš sagovornik.

Ako zatreba - ponovo u Avganistan

Na pitanje da li bi ponovo otišao u ISAF misiju, major Vlahović potvrdno odgovara.

„ Ako sam već jednom otišao tamo, jer je zemlji i vojsci bilo potrebno, odgovorio bih na poziv ne jednom, nego sto i jednom. Posebno bih volio da učestvujem i u nekoj letачkoj misiji, koje su mi nedostajale, s obzirom da sam pilot“, zaključuje on.

Filip Rakonjac